

ความสำเร็จ ของ การปฏิบัติ อิสลาม ต่อโลก

การปฏิบัติอิสลามในอิหร่านเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 1979 นั้นได้เป็นที่ระแวงสงสัยแก่บุคคลโดยทั่วไป โดยเฉพาะแก่บุคคลผู้มิได้เป็นมุสลิม หรือแม้มุสลิมจำนวนหนึ่งก็ยังมีใจเข้าใจแต่เพียงว่า การปฏิบัติอิสลามมีความหมายเพียงการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลโดยมวลมุสลิม จากรัฐบาลของทรราชย์มาเป็นรัฐบาลที่มีผู้นำทางศาสนาเข้ามาปกครอง และให้คำมั่นกับประชาชนว่าการปกครองต่อไปจะเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอิสลาม หรือตามจารีตแห่งอิสลาม เพียงเท่านั้น

หากการปฏิบัติอิสลามมีความหมายเพียงแค่การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหรือมีความหมายเพียงเสนอรูปแบบการปกครองแบบหนึ่งเช่นนี้ ย่อมหาควรจะเรียกว่าการปฏิบัติไม่ เป็นแต่เพียงการล้มล้างผู้ปกครอง เปลี่ยนตัวผู้ปกครองให้บุคคลคณะใหม่ กลุ่ม

ใหม่ เข้ามาบริหารประเทศดังเช่นที่ได้ปฏิบัติกันมาในประเทศทั้งหลาย เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล มิได้เป็นการปฏิบัติตามความหมายที่แท้จริง คำถามจึงมีว่า ที่เรียกว่าการปฏิบัติอิสลามนั้นมีความหมายเพียงใด?

การปฏิบัติของมนุษยชาตินั้นแท้จริงได้มีมานมนามต่อเนื่องกันมาคือการปฏิบัติของท่านศาสดาทั้งหลายที่ได้ต่อสู้เพื่อชี้นำมวลมนุษย์สู่ความถูกต้องดีงาม ซึ่งท่านศาสดาเหล่านั้นบางท่านก็ได้เอาชีวิตเข้าแลก เพื่อชี้นำมวลมนุษย์ บางท่านต้องถูกลงโทษถูกจองจำ และถูกฆ่าตายไปก็มีมาก แต่การปฏิบัติของท่านศาสดาเหล่านั้นมักอยู่ในความทรงจำของมวลมนุษย์เพียงชั่วระยะเวลาอันสั้น เมื่อสิ้นสุดยุคสมัยของท่านมนุษย์ก็กลับไปทิศทางเดิม คือทิศทางที่หันเหบิดเบือนไปจากความถูกต้องดีงาม และลี้มเสี้ยนซึ่งเรียกร่อง และการชี้นำที่ท่านศาสดาเหล่านั้นได้เคยต่อสู้และยอมพลีชีพ ดังเช่น การปฏิบัติของท่านศาสดาเยซู (อ) ซึ่งท่านได้เรียกร่องและชี้นำมวลมนุษย์สู่ความรักระหว่างมวลมนุษย์ให้มนุษย์มีความรักเป็นสากล มิใช่เพียงมีความรักจำกัดอยู่เพียงหมู่พวก สนิท เผ่า หรือเชื้อชาติตน มิใช่จะมีความรักคับแคบอยู่แต่ในหมู่ยิว หรือแต่ในหมู่โรมัน หากแต่รักมนุษย์ทั้งผองว่าเป็นพี่น้องอันได้ถูกสร้างมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขององค์เดียว จากบรรพบุรุษคู่เดียวกัน ท่านศาสดาเยซู (อ) ผู้ชูธงแห่งความรักนี้ได้ยอมพลีชีพเพื่อประกาศสังฆธรรมนี้แก่ชาวโลก ซึ่งศาสนิกผู้อ้างว่านับถือท่านศาสดาเยซูนั้นมีอยู่มากมาย แต่จะมีสักกี่คนที่ได้ชูธงที่แท้จริงของท่าน มีแต่ธงที่อ้างว่าเป็นธงของท่านศาสดาเยซู แต่สีของมันได้เปลี่ยนแปลง

ไปแล้วอย่างบริบูรณ์ เป็นสีแห่งการบูชาผี เชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ และวรรณะของหมู่พวกตน มีความรักที่คับแคบและหลงชาติ หลงนิภายของตนเองในหมู่ศาสนิก ความมุ่งหมายของพวกคริสเตียนนั้นมุ่งตั้งจักรวรรดิที่ยิ่งใหญ่ของตนขึ้นมาเป็นเจ้าเป็นใหญ่เหนือมวลมนุษยชาติพันธุ์อื่น ๆ

การจะเข้าใจการปฏิบัติอิสลามนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องย้อนหลังไปเข้าใจประวัติศาสตร์อิสลาม เพราะการปฏิบัติอิสลามนั้นผูกพันอยู่กับการปฏิบัติครั้งแรกสืบเนื่องมา คือการปฏิบัติของท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล) เมื่อ 1,400 ปีมาแล้ว ดังนั้นการจะเข้าใจว่าการปฏิบัตินี้เป็นอย่างไร มีทิศทางแห่งการต่อสู้ และมีความมุ่งหมายอย่างไร? ทำไมจึงถือว่าเป็นการปฏิบัติอันศักดิ์สิทธิ์ของมนุษยชาติ? จำเป็นยิ่งที่จะต้องศึกษาถึงการปฏิบัติอิสลามของท่านศาสดามุฮัมมัดที่ได้กระทำมาเมื่อ ค.ศ. 620

ทำไมท่านศาสดามุฮัมมัดจึงทำการปฏิบัติ ท่านต้องการเปลี่ยนแปลงอันใด? และท่านได้ทำการปฏิบัติต่อใคร?

สังคมที่ห้อมล้อมท่านศาสดาของเรา นั้นคือสังคมแห่งการปกครองที่กดขี่ และฉ้อฉลหลอกลวงเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มผู้ปกครอง กดขี่โดยกลุ่มบุคคลเฉพาะตระกูลเพียง 1 หรือ 2 ตระกูลเท่านั้นจะเป็นผู้ปกครองได้ในมักกะฮความเป็นธรรมและความยุติธรรมของมักกะฮนั้นคือความเป็น ธรรมและความยุติธรรมที่พวกกุเรชกำหนดขึ้นเท่านั้น ยิ่งกว่านั้นพวกนี้คือผู้ขี้ฉ้อฉลทั้งด้านการเมืองและศาสนา ซึ่งศาสนาที่พวกเขาส่งเสริมนั้นคือศาสนาของเจ็ดรูปปั้น อันเป็นตัวแทนของเทพต่าง ๆ หลากหลาย กุเรชเป็นพวกบูชาเทพอย่างหลากหลายสาส์อน ในกะบะฮอัน

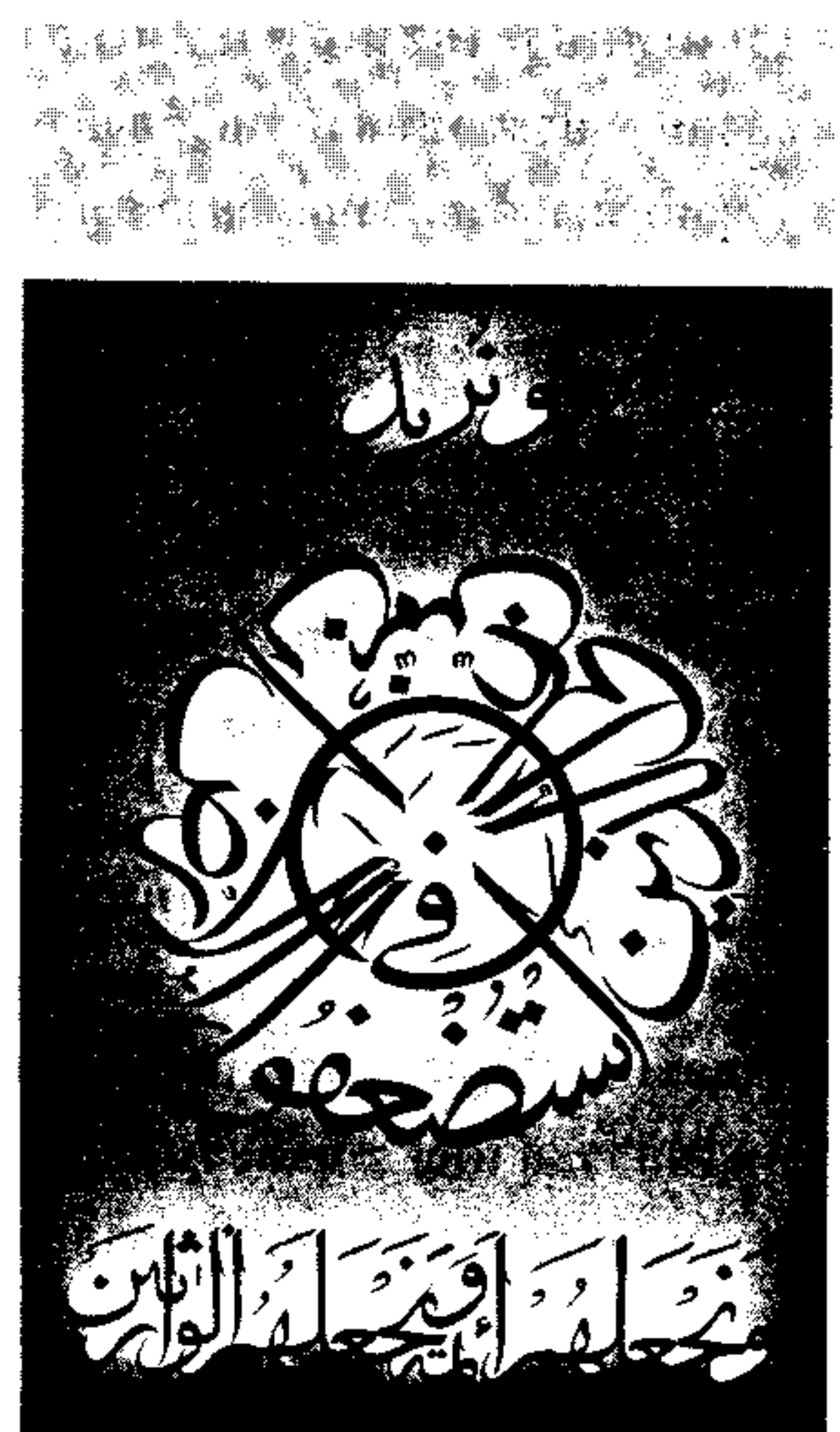
เป็นศาสนสถานของพวกเขา นั่นจึงมีรูปปั้นชนิดต่าง ๆ แทนเทพถึงสามร้อยกว่าชนิด ซึ่งพวกผู้ปกครองคอยส่งเสริมและพิทักษ์ปกป้องให้ความคิดความเชื่อนี้ดำรงอยู่ เพราะพวกเขามีผลประโยชน์มากมายอยู่ในความคิดความเชื่ออันมงายของประชาชนเหล่านั้น

ไกลออกไปจากมักกะฮทางตะวันตกคืออียิปต์ และซีเรีย ตลอดถึงคอนสแตนติโนเปิลและโรม โลกภาคตะวันตกทั้งหมดอยู่ในปกครองของโรมัน ซึ่งเป็นการปกครองของผู้ยะโสโอหังและเย่อหยิ่ง มนุษย์เผ่าพันธุ์อื่น ๆ ทุกคนในอาณาจักรต้องยอมสยบอยู่ภายใต้อำนาจของหอกดาบและกองทัพของจักรพรรดิแห่งโรมดำรงตนอยู่ในมหาปราสาท ประพฤติตนประดุจเทพ ซึ่งผู้อยู่ใต้การปกครองนั้นมีฐานะเพียงข้าทาสของโรมัน พวกเขาแบ่งโลกออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนที่เป็นโรมัน เขาเรียกว่าส่วนที่มีอารยธรรม (Civilization) และส่วนที่มีได้เป็นโรมันนั้นเขาเรียกมันว่าพวกป่าเถื่อน (Babarians) โรมันดำรงอยู่อย่างทรูหราฟุ้งเฟ้อ แสวงหาความผาสุกด้วยการปฏิบัติต่อมนุษย์อย่างสัตว์ เอาคนมาฆ่ากันให้ตายต่อหน้าเช่นการต่อสู้ของ กลาเดียเตอร์ (Gladiator) คนต่อสู้กับคนจนถึงตาย การต่อสู้ระหว่างคนกับสัตว์ร้าย ฯลฯ การฆ่าคนด้วยวิธีทรมาณเป็นของสนุก ส่วนทางตะวันออกของอารเบีย คือมหาอาณาจักรเปอร์เซียอันทรงอำนาจนั้นแล้วก็ปกครองอย่างกดขี่ข่มเหงมวลมนุษย์ต่อเนื่องกันมานับพันปี ประชาชนต้องทนทุกข์ทรมานด้วยระบบการปกครองซึ่งตั้งอยู่บนระบบวรรณะที่ไม่แตกต่างกับวรรณะในอินเดีย เฉพาะวรรณะสูงเท่านั้นที่จะเป็นผู้ปกครองและบัญญัติกฎหมาย ตลอดจนเป็นวีรชนในสงครามได้ ประชาชนส่วนใหญ่แม้ต้องพลีชีพไปเพื่อความดีงามก็เพียงเพื่อคำจูน

ให้วรรณะเหนือตนได้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงถาวรเท่านั้น ชาวนาและกรรมกรต้องเป็นชาวนา และกรรมกรตลอดไป ชั่วลูกหลานเหลนของเขา เขาไม่มีแม้กระทั่งสิทธิที่จะอ่านออกเขียนได้ เพราะสิทธิในการอ่านเขียนนั้นมีใช้สำหรับวรรณะของเขา เวลาสงครามพวกเขาจะถูกเกณฑ์ไปสู่แนวรบเป็นทหารราบ เดินด้วยเท้าเปล่าเข้าสู่สนามรบและตายไปโดยไม่ปรากฏชื่อ ไม่ว่าสงครามนั้นจะแพ้หรือชนะ เพราะผลแห่งสงครามนั้นมีใช้เพื่อเขา หากเพื่อวรรณะอื่นที่อยู่เหนือเขาคือผู้ปกครองของเขาซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อยที่รุ่งเรือง ประชาชนที่มีหน้าที่เพื่อไปรบและไปตายในสงคราม หรือกลับมามือเปล่าบาดเจ็บหรือพิการ และมีฐานะอย่างเช่นทาสตลอดไปชั่วลูกหลานเหลนของเขา

นี่คือสภาวะของความเป็นมนุษย์ในโลกในสมัยการปฏิวัติของท่านศาสดาแห่งอิสลาม (ค.ศ. 622) จากทะเลทรายอันแห้งแล้งแห่งอารเบีย จากมุมโลกที่ไม่มีใครมองและไม่มีใครรู้จักในยุคนั้น ท่านศาสดาแห่งอิสลามได้ประกาศหลักการของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่คือชนผู้ยากไร้ของโลก ผู้ถูกกดขี่ภายใต้ระบบทาสของมหาอำนาจตะวันตกและตะวันออก เพื่อปลดปล่อยเขาจากความต่ำต้อย เช่นทาส ปลดปล่อยเขาให้หลุดพ้นจากการกดขี่ทั้งหมด ทั้งด้านจิตใจและร่างกาย เสียงเรียกร้องนั้นคือ “มวลชนผู้ยากไร้ แท้จริงพระองค์ทรงสัญญาว่า เขาคือผู้รับมรดกของแผ่นดิน”

การกดขี่ประชาชนทางด้านจิตใจนั้นคือการมอมเมาประชาชนให้เข้าใจผิดหลงเชื่อฤทธิเดชอภินิหารต่าง ๆ ของภูติผีปีศาจ หรือ

อำนาจของเทพ ว่าสามารถดลบันดาลคุณโทษนานาประการให้แก่ประชาชนผู้ยอมสยบอ่อนน้อมและเช่นไหว้ อันนำไปสู่ความคิดความเชื่อที่สมยอมสอดคล้องกับผลประโยชน์ของผู้ปกครอง ซึ่งอาศัยความเชื่อที่มงายของประชาชนนั้นแสวงหาประโยชน์ใส่ตน และกลุ่มพวกของตน ด้วยการผูกขาดอำนาจปกครองและอำนาจครอบครองทรัพย์สิน ไม่ว่าจะมองไปทางทิศตะวันตกหรือตะวันออก ขอบฟ้าทั้งสองด้านของโลกสมัยนั้นเต็มไปด้วยความมืดมนแห่งราตรีที่เกิดจากการกดขี่ เอาคนลงเป็นทาส การปกครองด้วยอำนาจที่ยิ่งยะโส และการทำตนเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าเสียเองโดยกลุ่มมนุษย์ผู้กดขี่ ทุกเมืองเล็ก ทุกเมืองใหญ่และทุกทิศานุทิศ

ในทางกายนั้นคือ การใช้อำนาจกดขี่ข่มเหง และการกักตุนทุนทรัพย์

ไว้แต่เพื่อประโยชน์เฉพาะหมู่เหล่า
ของตน ประชาชนส่วนใหญ่ต้องยาก
ไร้ทุกข์ทรมานด้วยความอดอยากยากจน
การดิ้นรนออกไปจากตรีเอกานุภาพ⁽¹⁾
อันชั่วร้ายนี้ประชาชนไม่อาจทำได้
เพราะอำนาจแห่งหอกดาบและแสนัน
กตขี่เขาอยู่ จิตวิญญาณที่ถูกมอมเมา
นั้น ทำให้มนุษย์ยอมรับเห็นดีเห็นงาม
ไปกับการกตขี่ จนไม่คิดดิ้นรนต่อสู้
เพื่อปลดปล่อยตน

ทั้งการปกครองของโรมันและ
โคสโร แม้จะแตกต่างกันก็เพียงใน
รายละเอียดปลีกย่อยแต่มีได้แตกต่าง
กันในสาระสำคัญ ทั้งตะวันตกและ
ตะวันออกต่างเอามวลชนเป็นทาสแก่
ชนกลุ่มผู้ปกครอง เสวยสุขอยู่บนความ
ทุกข์ทรมานของผู้คน

ท่านศาสดาแห่งอิสลาม (ช.ล.)
ได้เรียกร้องเพื่อปลดปล่อยโซตรา
ที่รัดตรึงจิตใจของประชาชนด้วยการ
ปฏิเสธพันธนาการของมนุษย์ ด้วยการ
ชี้แนะเขาให้ปฏิเสธอำนาจจอมปลอม
ทั้งหลาย ตั้งแต่อำนาจของทวยเทพ
อันหลากหลายสาส์น ปฏิเสธอำนาจ
อื่น ๆ ที่มนุษย์ค้นคิดประดิษฐ์ขึ้น อิสลาม
ของท่านศาสดา (ช.ล.) จึงได้เริ่มต้นด้วย
การปฏิเสธว่า “ไม่” คือ “ลา อิลลา-
ฮะอิลลัลลอฮ” เพื่อปฏิเสธอำนาจ
จอมปลอมทั้งหลาย สู่การยอมรับ
อำนาจแท้จริง คืออำนาจของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ นั่นคืออำนาจสูงส่งเป็นเอกะ
และเป็นที่มาแห่งการสรรค์สร้างสรรพสิ่ง
ในจักรวาลและในพิภพ การปฏิเสธ
อำนาจจอมปลอมหลากหลาย ที่ครอบงำ
จิตใจทำให้มวลมนุษย์ได้มุ่งสู่เอกภาพ
ในทางความคิด และมีเอกภาพในความ
สัมพันธ์เป็นพี่น้องกันในหมู่มนุษย์
เป็นการเทิดทูนคุณค่าของมนุษย์ให้
สูงส่ง นำมนุษย์สู่ความเท่าเทียมกัน
มิใช่เพียงเกิดมาเพื่อรับใช้ผู้มีอำนาจ
หรือผู้ที่ตั้งตนขึ้นเป็นใหญ่ และเอา

มนุษย์ไปรับใช้ระบบการปกครองที่
กตขี่ คุณค่าของมนุษย์ได้รับการยืนยัน
ไว้ในอัลกุรอาน ว่ามนุษย์ได้รับการ
สรรค์สร้างจากพระองค์อย่างประณีตยิ่ง
และภาระหน้าที่ของเขานั้นคือภาระอัน
สูงส่งยิ่งนั้นคือการรับอาณัติของพระองค์
ให้เขาได้บริหารพิภพนี้ตามทางแห่ง
ความดีงาม

เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าระบบการ
ปกครองที่มีอยู่ก่อนการปฏิวัติอิสลาม
ทั้งในมักกะฮ์ในเปอร์เซียและโรมัน
กับการปกครองที่อิสลามพึงประสงค์นั้น
แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ประชาชน
ทั้งหลายในยุคของท่านศาสดา (ช.ล.)
นั้นได้เห็นความแตกต่างนี้โดยทั่วกัน
นั่นคือความแตกต่างระหว่างระบบการ
ปกครองอันดำรงอยู่ด้วยระบบชนชั้น
อภิสิทธิ์ที่กตขี่ข่มเหงและทำตัวเหมือน
มวลชน กับการปกครองแห่งอิสลาม
คือการปกครองของสามัญชน และเพื่อ
ประโยชน์ของสามัญชน โดยร่วมทุกข์
ร่วมสุขกันระหว่างผู้ปกครองกับผู้อยู่
ภายใต้การปกครอง ฐานะความเป็นอยู่
ที่เสมอเหมือนกันระหว่างผู้ปกครอง
กับผู้อยู่ใต้การปกครอง ยิ่งกว่านั้น
โดยอุดมคติแห่งอิสลามผู้ปกครองต้อง
ดำรงอยู่อย่างผู้ยากไร้ของสังคม ต้อง
ให้ผู้ยากไร้ในสังคมนั้นได้มีความ
รู้สึกได้ว่า ผู้ปกครองนั้นเป็นส่วนหนึ่ง
ของพวกเขา ท่านอิมามอาลีคอลีฟะฮ์
ท่านที่ 4 ได้ตักเตือนผู้ปกครองของ
ท่านไว้ดังนี้ :

จงยำเกรงอัลลอฮ์ในเรื่อง
สภาพความเป็นอยู่ของผู้ยากไร้
และผู้ถูกทอดทิ้ง ทั้งต้องระมัด
ระวังทัศนคติของท่านที่มีต่อบุคคล
เหล่านั้น พวกเขาไม่มีที่สนับสนุน
ไม่มีทุนเงินและปราศจากโอกาส
ยากจนขัดสน และถูกทอดทิ้ง
ซึ่งส่วนมากมักจะเป็นคนพิการ

ผู้ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยง
ตนเองได้

บุคคลเหล่านั้นบางส่วนอาจ
จะออกไปขอทาน และบางส่วน
(ซึ่งยังมีความรู้สึกเคารพตนเองอยู่)
ไม่กล้าเอ่ยปากขอ แต่สภาพของ
พวกเขาอยู่ในภาวะที่ลำบากมาก
อันเนื่องจากได้รับความบีบคั้นใน
ด้านความเป็นอยู่ ความยากจน
ความหมดหวังและมีความต้องการ
ที่ไม่อาจจะสนองตอบได้ เพื่อ
วิถีทางแห่งอัลลอฮ์ ท่านจะต้อง
ปกป้องบุคคลเหล่านั้น และสิทธิ
ต่าง ๆ ของพวกเขา พระองค์ได้
ทรงวางความรับผิดชอบนี้ลงบน
บ่าของท่านแล้ว

ท่านจะต้องกำหนดส่วนแบ่ง
ให้แก่บุคคลดังกล่าวนี้จากเงิน
กองคลังของรัฐบาล นอกจากงบ
ส่วนนี้ที่มีไว้ในรูปของเงินตรา
แล้ว ท่านจะต้องจัดส่วนแบ่งประเภท
ที่เป็นเมล็ดพืชพันธุ์ ฯลฯ จาก
ยู้งฉางเก็บเมล็ดพืชพันธุ์ของรัฐบาล
ในเมืองต่าง ๆ ซึ่งเมล็ดพืชพันธุ์
ต่าง ๆ เหล่านี้ได้ถูกเก็บรวบรวม
ไว้เพื่อทำการเพาะปลูกในพื้นที่
ที่เป็นของรัฐ ในส่วนนั้นบุคคล
ประเภทดังกล่าวมีส่วนได้รับด้วย
ในยู้งฉางดังกล่าวนี้ส่วนของผู้
ที่อาศัยอยู่ห่างไกลจากเมืองนั้น
มีเท่ากันกับส่วนแบ่งของผู้ที่อาศัย
อยู่ใกล้ ๆ เมือง

ขอให้ฉันได้เตือนท่านซ้ำอีก
สักครั้งหนึ่งว่า ท่านจะต้องรับผิดชอบ
ในการพิทักษ์ปกป้องสิทธิ
ต่าง ๆ ของประชาชนผู้ยากไร้
เหล่านั้น และจะต้องดูแลสวัสดิการ

ความเป็นอยู่ของบุคคลเหล่านั้น ด้วย จงระมัดระวังตนมิให้ความหยิ่งทรนงในฐานะตำแหน่งของท่าน และความไร้สาระในความมั่งคั่งนั้น หลอกลวงท่านให้มองไม่เห็นความรับผิดชอบที่สำคัญอย่างยิ่งยวดนั้น ไปเสีย

ฐานะของท่านนั้นเป็นฐานะตำแหน่งที่สำคัญที่ท่านไม่อาจจะอ้างถึงความไม่รับผิดชอบแม้ในความผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของภารกิจอันนั้น หรือละเลยโดยอ้างว่าท่านเต็มไปด้วยปัญหาที่ยากมากมาย แม้งานของรัฐที่ท่านจะต้องดำเนินการอย่างขยันขันแข็งก็ย่อมยกมาอ้างเพื่อปิดความรับผิดชอบไม่ได้

เพราะฉะนั้น จงระมัดระวังให้มากเกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชนผู้ยากไร้ จงอย่าเป็นผู้ที่ยังงะโสและตำรงตนอย่างไร้สาระต่อบุคคลเหล่านั้น

ท่านจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่บุคคลผู้ไม่สามารถเข้ามาถึงท่านได้ ผู้ตกอยู่ในความทุกข์ยากลำบากอันเนื่องมาจากความยากจนนั้น ภาพพจน์อาจจะเป็นที่รังเกียจของท่าน และเขาเป็นบุคคลผู้ซึ่งสังคมของเขาดูหมิ่นและเกลียดชัง ท่านจะต้องเป็นผู้ให้การปลุกปลอบใจ ให้ความรักและความเคารพนับถือแก่เขาเหล่านั้น

ในบรรดาผู้อยู่ใต้การปกครองของท่านทุกชนชั้น ชนชั้นผู้ยากไร้นี้จะต้องได้รับความสนใจเป็นพิเศษ พวกเขาต้องได้รับความ

เห็นอกเห็นใจและการปฏิบัติที่ยุติธรรมจากท่านมากกว่าชนชั้นอื่น ๆ ทั้งหมด

แม้ว่าบุคคลดังกล่าวนี้ทุกคนซึ่งเป็นบุคคลที่ยากไร้ จะได้รับความเห็นอกเห็นใจจากท่าน และท่านจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่เขา เพื่อความโปรดปรานแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้วก็ตาม ท่านจะต้องให้ความสนใจมากกว่านั้นแก่เด็กกำพร้าและคนชรา ที่ทุพพลภาพ เพราะบุคคลเหล่านี้ขาดไร้ผู้อุปถัมภ์ใด ๆ ที่ให้การช่วยเหลือ และพวกเขาไม่อาจออกมาเอ่ยปากขอได้อย่างสะดวก บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถจะมาถึงท่านได้ ฉะนั้นท่านจะต้องไปหาพวกเขา

การปฏิบัติภาระหน้าที่นี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ถือว่าเป็นภาระอันหนักหน่วงของบรรดาผู้ปกครอง แต่สำหรับบุคคลที่ปรารถนาจะบรรลุถึงความโปรดปรานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้งานเช่นนี้สะดวกง่ายดายและเป็นที่ยินดีพอใจ บุคคลเหล่านั้นจะแบกภาระนี้อย่างมีความสุขอย่างเต็มใจและซื่อสัตย์สุจริตอย่างภาคภูมิใจเต็มตามหน้าที่ ผู้ปกครองเหล่านั้นจะพบความปิติสุขในภารกิจเหล่านั้น และพวกเขาเชื่อมั่นในพันธสัญญาที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาไว้

1,400 ปีล่วงมาแล้วตั้งแต่การปฏิวัตินั้นจนบัดนี้ เงื่อนไขต่าง ๆ แห่งการปฏิวัติได้งอกงามพร้อมมูลในหมู่มนุษย์อีกครั้งหนึ่ง นั่นคือได้มีการกดขี่ข่มเหง ฉ้อฉล

เอารัดเอาเปรียบมนุษย์ส่วนใหญ่โดยผู้มีอำนาจ เพื่องฟูไปทั่วโลก เสมือนว่าการเสียสละชีวิตของอิมามฮุเซน (อ) นั้นไร้ความหมาย มนุษย์ต้องการอิมามฮุเซน (อ) ให้สอนเขา ให้หลังเลือดเพื่อเขาอีกครั้งหนึ่ง มนุษยชาติต้องการการบalaอีกครั้งหนึ่ง เพราะยาซิดแห่งตรีเอกานุภาพอันชั่วร้ายได้สถาปนาตนเองขึ้นมาอย่างเข้มแข็ง และอำนาจของมันได้แผ่ไปทั่วโลก เช่นเดียวกับอำนาจของฟาโรห์ อำนาจโรมัน หรืออำนาจโคสโรในสมัยของท่าน ศาสตราผู้เสียสละในอดีต เสียงเรียกร้องเพื่อความถูกต้องเป็นธรรมไม่มีใครได้ยิน ความยุติธรรมนั้นต้องเจียบเสียงในขณะที่ความอยุติธรรมนั้นได้รับการแผ่ซ้องสรรเสริญ การเอารัดเอาเปรียบและการใช้อำนาจกดขี่ได้แผ่คลุมไปทั่วทุกมุมโลก ด้วยกลไกที่คนส่วนใหญ่ได้ถูกมอมเมาให้เห็นกงจักรนั้นกลายเป็นดอกบัวสะพรั่งงาม ความอดอยาก ยากจน และความทุกข์ทรมานนั้น ได้แพร่กระจายไปในหมู่มนุษย์ จนความโหดเหี้ยมและอดตายนั้น ได้เกิดแก่มนุษย์เป็นประจำทุกวัน การขาดไร้การศึกษา การเบียดเบียนฆ่าฟันกันด้วยความอาฆาตชิงชัง และด้วยเจตนาล้างเผ่าพันธุ์ได้เกิดขึ้นทั่วไป มนุษย์ต้องการผู้เสียสละเพื่อเรียกร้องหาความรักในมนุษย์ เช่นศาสดาเยชู (อ) อีกครั้งหนึ่ง การดึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่สูงส่งลงมาสู่ความต่ำต้อยเช่น

วัตถุจนถึงขั้นประกวดร่างกายมนุษย์ และการบูชาวัตถุได้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายจนการต่อสู้ของท่านศาสดาอิบรอฮีม (อ) จะต้องกลับมาอีก การยอมพลีชีพอิสมาเอลเพื่อสอนมนุษย์ให้ยึดมั่นในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะต้องกลับมาอีกครั้งหนึ่ง มนุษย์ส่วนใหญ่ในสภาพที่อดอยากยากจนและโง่เขลา เพราะการมอมเมาด้วยการโฆษณาชวนเชื่อ ซึ่งอยู่ในมือของกลุ่มชนส่วนน้อยที่ได้เปรียบและได้ตั้งตนเป็นองค์กรต่าง ๆ ที่ควบคุมกลไกการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยอาศัยอำนาจของฟาโรห์ประเทศใหญ่มหาอำนาจทั้งหลายคอยหนุนหนุนหลัง ในคราวของเสรีภาพเสมอภาค ประชาธิปไตยและสิทธิมนุษย หรือมนุษยธรรม ทรัพย์สินของประชาชนส่วนใหญ่ได้ถูกรวบครองไว้ด้วยกลไกอันฉ้อฉลเพื่อสนองความต้องการของประเทศผู้ร่ำรวยเท่านั้น นั่นคือมนุษย์ต้องการการปฏิบัติด้วยนิยาด อย่างที่ท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล) เคยทำมาอีกครั้งหนึ่ง

ตั้งแต่อิสลามเสียอำนาจในอัลตา-ลูเซีย(สเปน)ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 15-16 เป็นต้นมาจนกระทั่งการล่มสลายอย่างย่อยยับของอาณาจักรอิสลามอุมมาเนียห์(ออตโตมาน)ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นต้นมา อำนาจของอิสลามทั้งทางด้านการทหาร การเมืองและวัฒนธรรมได้สูญสลายสิ้นไป แม้ทัพ

1 ตรีเอกานุภาพ คืออำนาจปกครองอำนาจเศรษฐกิจหรือเงิน และอำนาจการโฆษณาชวนเชื่อหรือการล้างสมอง

อังกฤษคนหนึ่งเข้ายึดเยรูซาเล็ม (อัล-กุดส์) ในสงครามโลกครั้งแรก เนื่องจากความพ่ายแพ้ของกองทัพอูมาเนียห์ ได้กล่าวต่อทหารของเขาในการเลี้ยงฉลองชัยว่า "สงครามครูเสดได้สิ้นสุดลงแล้ว" ซึ่งเขาหมายถึงชัยชนะของตะวันตกหลังจากพยายามโค่นล้มอำนาจของอิสลามต่อเนื่องกันมาหลายศตวรรษและด้วยความอาฆาตพยาบาท ตั้งแต่นั้นมาจนปัจจุบันโลกอิสลามได้ตกเป็นเหยื่อของการทำลายล้างของตะวันตกทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการเมือง วัฒนธรรม และโดยเฉพาะหลักการอิสลามอันเป็นอุดมคติที่แท้จริงของศาสนาแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ช.บ.) โลกอิสลามได้ถูกแบ่งเชือดเฉือนออกไปเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ด้วยเจตนาที่จะไม่ให้รวมกำลังกันได้ จนกระทั่งไม่มีศูนย์อำนาจของโลกอิสลามเหลืออยู่ ที่ใดที่มีกำลังคนของโลกอิสลามอยู่เป็นกลุ่มก้อน ที่นั่นจะเป็นเป้าหมายการทำลายหนักที่สุด เช่นในอียิปต์ ในอิหร่าน ในปากีสถาน ในอินโดนีเซีย ด้วยวิธีการต่าง ๆ ของศัตรู จนสภาพของโลกอิสลามเมื่อก่อนการปฏิวัติอิสลามในอิหร่านนั้นอยู่ในสภาพตายนินทาโลกตะวันตกเชื่อว่าผลงานของท่านศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.) นั้นไม่มีวันได้กลับฟื้นคืนมาสู่สังคมมนุษย์ได้อีกแต่ महाคัมภีร์แห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ(ช.ล.)นั้นได้ทรงยืนยันไว้ว่า

إِنَّمَا نَحْنُ نُرِيدُ الدِّينَ الْكَرِيمَ
لِحِفْظِهِ

อัลกุรอานคือสายใย

เส้นสุดท้าย วะฮีย์แห่งอัลลอฮ์(ช.บ.) คือสายใยเส้นสุดท้ายที่ยังซ่อนเร้นหลงเหลืออยู่ โดยพระประสงค์แห่งอัลลอฮ์(ช.บ.)นี้กรบดินตายแห่งอิสลามหลังจากได้ถูกด่อนจนมุม รั้นหนีมาร่วมพันปีนั้นพวกเขาเริ่มเห็นประกายแห่งความหวัง

พวกเขาคือพี่น้องของเราในเปอร์เซีย ซึ่งได้ถูกเข่นฆ่าล้างผลาญทำลายมาอย่างหนักหน่วงเช่นเดียวกับในที่อื่น ๆ หลังจากได้ต่อสู้มาร่วมพันปีพวกเขาเริ่มมีความหวังจากการนำของท่านอิมามผู้เสียสละของพวกเขาอีกคนหนึ่ง นั่นคืออิมามโคหม์นีย์ ซึ่งหลังจากที่ท่านต้องทนทุกข์ทรมานมาตลอดชีวิตของท่าน ตั้งแต่ต้องกำพร้าบิดา เพราะต้องตกเป็นเหยื่อของการกดขี่ข่มเหง การลอบสังหารที่ท่านต้องสูญเสียบุตร การข่มขู่ และการเนรเทศจากดินแดนบ้านเกิดเมืองนอนจนต้องเร่ร่อนไปต่างแดนถึง 15 ปี แต่แสงไฟแห่งการปฏิวัติอันศักดิ์สิทธิ์ในตัวท่านหาได้ดับลงไม่ ในเดือนกุมภาพันธ์ 1979 ไฟแห่งการปฏิวัติของท่านศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.) ก็ได้ถูกจุดให้โชติช่วงขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยท่านอิมามโคหม์นีย์ ซึ่งการปฏิวัตินี้ได้ทำทลายอำนาจฟาโรห์แห่งยุคปัจจุบันคือสหรัฐอเมริกา ทำทลายอำนาจโคสโรแห่งยุคคือโซเวียต รัสเซีย และทำทลายอำนาจของนมรดคือ มหาอำนาจตะวันตกผู้บูชาวัตถุ

ทันทีที่การปฏิวัติอิสลามเกิดขึ้นได้ก่อให้เกิดความมั่งงั้นต่อบรรดาประเทศทั้งหลายซึ่งเคยชินแต่กับการปฏิบัติของตะวันตก พวกเขาแท้จริงได้ถูกมอมเมาและบิดเบือน โดยศัตรูอิสลามมิให้ได้รับรู้สารสนเทศสำคัญของท่านศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.)สิ่งที่เขาได้รู้นั้นล้วนเป็นความเท็จที่พวกครูเสดคริสเตียน และพวกวัตถุนิยมที่ไร้ศาสนานำไปโฆษณาชวนเชื่อให้พวกเขาเกลียดชังอิสลามความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับการปฏิวัตินั้น จะพากันคิดแต่การปฏิวัติทางการเมืองและเศรษฐกิจของการปฏิวัติฝรั่งเศส(ค.ศ.1789) และการปฏิวัติของพวกมาร์กซิสต์(ค.ศ.1917) โดยมีได้เคยรับรู้ว่าการปฏิวัติทางจิตวิญญาณของบรรดาศาสดาทั้งหลายนั้น บัดนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว

อีกครั้งหนึ่ง

การปฏิบัติอิสลามในอิหร่านได้ทำให้ทั่วโลกต้องประหลาดใจ โดยเฉพาะโลกของประเทศนายทุนซึ่งคุ้นเคยอยู่กับความคิดเพียงการปฏิบัติอุตสาหกรรม การปฏิบัติของฝรั่งเศส หรือการปฏิบัติในรัสเซียดังกล่าวการปฏิบัติอิสลามจึงได้ถูกป้ายร้ายว่าเป็นความเพ้อฝันหรือคลังโคล้ลของชนกลุ่มน้อย นักเขียน นักหนังสือพิมพ์ และสื่อสารมวลชนทุกสาขาของตะวันตกต่างพากันทับถมการปฏิบัติอิสลามว่าปราศจากทิศทาง และจะเป็นเพียงเรื่องชั่วคราวในอิหร่าน

แท้จริงการปฏิบัติอิสลามนั้นคือการปฏิบัติที่ยิ่งใหญ่ เช่นที่เคยมีมาตั้งแต่สมัย 1410 ปีมาแล้วในสมัยของท่านศาสดาแห่งอิสลาม คือท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.) ซึ่งความโชติช่วงแห่งการปฏิวัตินั้นได้ส่องแสงแก่ชาวโลกอยู่จนปัจจุบันนี้ การปฏิบัติในอิหร่านนั้นเป็นการดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทุกด้านแก่การดำรงอยู่ของมนุษย์เกิดทุนคุณค่าของมนุษย์ ต่อต้านการเอารัดเอาเปรียบ การกดขี่ข่มเหงทั้งในระดับตัวบุคคลและในระดับระหว่างประเทศ และมุ่งพิทักษ์ปกป้องมวลชนที่ถูกกดขี่และถูกเอารัดเอาเปรียบ การต่อสู้ของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีเป้าหมายเดียวกันกับการปฏิบัติของท่านศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.) ดังกล่าวนั้นนั้นคือนำสังคมและประชาชาติของเรา กลับไปสู่คุณค่าแห่งอิสลามซึ่งเรามั่นใจว่าจะทำให้มวลชนของเราได้ถึงพร้อมซึ่งความดีงามสูงส่งควรแก่การเป็นมนุษย์ และจะนำสิ่งดีงามทุกประการสู่มนุษยชาติและโลกเป็นส่วนรวม

เป้าหมายแห่งการปฏิบัติอิสลาม

1. อำนาจ หน้าที่ และที่มาแห่งการปกครองนั้นเป็นอำนาจ

แห่งพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น กฎหมายสูงสุดจึงต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

2. มุสลิมไม่ว่าโดยส่วนตนหรือโดยส่วนรวม ต้องรับผิดชอบต่อหลักการอิสลาม

3. มุสลิมไม่ว่าโดยส่วนตนหรือส่วนรวมจักต้องปฏิบัติต่อกันและต่อผู้มิได้เป็นมุสลิมคือมนุษยชาติทั้งมวล และต่อธรรมชาติแห่งพิภพนี้ ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรทั้งหลายแห่งโลกด้วยความเป็นธรรม ด้วยความสำรวม และด้วยความสำนึกรับผิดชอบต่อมวลมนุษย์

4. จักต้องมีจิตสำนึกว่ามนุษยชาตินั้นคือผู้ได้รับอาณัติมอบหมายจากพระผู้เป็นเจ้าให้เป็นผู้แทนของพระองค์ในการปกครองโดยธรรมแก่พิภพ เป็นผู้ได้รับการสรรค์สร้างอย่างประณีตพิเศษสุดเพื่อให้เป็นผู้ปกครองพิภพแทนพระองค์ตามแนวทางแห่งอิสลามซึ่งพระองค์ทรงชี้แนะไว้

ธรรมชาติแห่งการปฏิบัติอิสลามของสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

1. มีธรรมชาติเป็นอิสลามที่สมบูรณ์แบบทั้งรูปแบบและโครงสร้าง เคลื่อนไหว การต่อสู้ การตัดสินใจขาดความเป็นธรรม ความก้าวหน้าและการยืนหยัด ความล้มเหลวของการปฏิบัติอิสลามในที่แห่งหนึ่งหรือดินแดนหนึ่งหรือประเทศหนึ่ง มิได้หมายความว่าความล้มเหลวของการปฏิบัติอิสลามเป็นส่วนรวม เพราะการปฏิบัติ

อิสลามเป็นการเคลื่อนไหวในระดับสากล

2. ความเป็นตัวของตัวเองคือ การปฏิบัติอิสลามนั้นไม่จำเป็นต้องส่งออกจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง เพราะการปฏิวัตินี้มีอยู่แล้วโดยธรรมชาติแห่งอิสลามที่ใดมีมุสลิมที่นั่นย่อมมีการปฏิบัติอิสลามอยู่แล้วในระดับหนึ่ง

3. โดยธรรมชาติแห่งอิสลามการปฏิบัติอิสลามมีลักษณะส่งเสริมยืนหยัดและต่อต้านการกดขี่ข่มเหงทุกรูปแบบต่อการเอารัดเอาเปรียบผู้ยากไร้ การปฏิบัติอิสลามเป็นสัญญาประชาคมซึ่งหมายถึงการยืนหยัดต่อสู้การกดขี่ข่มเหงไม่ว่าการกดขี่ข่มเหงนั้นได้กระทำต่อมุสลิมหรือไม่

4. การปฏิบัติอิสลามไม่อาจประนีประนอมกับชาตินิยม วัตถุนิยม การแบ่งชนชั้น การไร้ศาสนา และการประนีประนอมกับความชั่วร้าย

5. การเคลื่อนไหวในแนวทางอิสลามเป็นการเคลื่อนไหวในระดับโลก ดังนั้นการกีดกันการเคลื่อนไหวอิสลามในที่ใดที่หนึ่งจึงไม่มีผลกระทบต่อเคลื่อนไหวของส่วนรวมแห่งอิสลาม

6. การเคลื่อนไหวแห่งอิสลามเป็นการเคลื่อนไหวของมวลชนและเป็นสากล และมีได้มีศูนย์กลางอยู่ที่ผู้ปกครอง ดังนั้นการกำจัดเฉพาะกลุ่มผู้ปกครองมุสลิมย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อการเคลื่อนไหวแห่งอิสลาม